
Olemic Thommessen (Hovedindlæg)

Kjære nordiske venner. Det temaet som griper oss alle, og som jeg tror er høyt på den politiske agendaen i alle våre nasjonalforsamlinger, er selvsagt flyktnings situasjonen og alt hva som flyter av den, enten det dreier seg om budsjetter eller det dreier seg om praktiske ordninger eller lovgivninger ellers.

Håndteringen av flyktningsstrømmen krever et felles europeisk løft. På samme måte som flyktingene fordeles i ulike land, vil og må utgiftene og ansvaret også fordeles mellom landene. Den situasjonen vi er i, har utfordret Schengen-avtalen og Dublin-avtalen kraftig. En felles europeisk tilnærming til disse spørsmålene er avgjørende. Samtidig er det også viktig – for ikke å si avgjørende – at vi kommer frem til gode regionale løsninger. Det er viktig at vi i Norden makter å koordinere oss og passer på at vi unngår å komme i en situasjon der vi har konkurranse om nivåer på ytelse og standarder landene imellom. Asylinstituttet er et spørsmål om vern og trygghet, ikke primært en ordning for å sikre materiell velstand. Vi må derfor finne frem til en akseptabel standard på de materielle forholdene som er slik at de som har rømt fra krig, forfølgelse og nød, ikke lider ny nød i våre land. Samtidig må standarden settes på et nivå som gjør at vi klarer å håndtere de utfordringene som nå faktisk kommer. Vi må først og fremst hjelpe de mange, enten de står ved vår dør eller de er i de enorme leirene som er etablert i allerede økonomisk belastede naboland.

Utover dette må vi i et nordisk fellesskap stille opp for den store innsatsen FNs høykommissær for flyktinger står for. Til nå har medlemslandene bare stilt med en drøy tredjedel av de beløpene FN-systemet mener er nødvendig. Jeg oppfordrer derfor til en sterk og verdig felles nordisk front

ved kommende års giverlandskonferanser.

Fremover må vi sammen arbeide for å forhindre at situasjoner som den pågående flyktningkrisen oppstår igjen. En del av løsningen ligger i det langsiktige arbeidet. I september vedtok FNs generalforsamling 17 universelle bærekraftsmål – fattigdom og sult skal utryddes, klimaendringene skal stoppes og folk skal leve i fredelige og rettferdige samfunn. Jeg er spesielt opptatt av bærekraftsmål nr. 16 som skal fremme fredelige og inkluderende samfunn med velfungerende rettssystemer og ansvarlige institusjoner på alle nivåer. Dette er svært viktig. Skal vi oppnå en bærekraftig utvikling, er et demokratisk styresett med respekt for rettsstaten og menneskerettighetene helt avgjørende. Ingenting er verre for et lands utvikling enn vanstyre, korrupsjon og mangel på reformer. De nordiske parlamentene må ta ansvar for å sette disse målene på sakskartet både nasjonalt og i det interparlamentariske arbeidet. I det videre arbeidet med bærekraftsmålene bør vi i de nordiske landene ha en nasjonal tilnærming som er mest mulig lik, og vi må koordinere den nordiske innsatsen innenfor det øvrige interparlamentariske arbeidet som f.eks. der vi jobber i Europarådet eller i IPU, Den Interparlamentariske Union.

Vi som lever i gode og trygge nordiske demokratier, må gjøre en felles innsats for å dele kunnskap med og støtte gryende demokratier i krevende omstillingsprosesser. Det er kanskje det beste bidraget for å sørge for at folk lever godt i sine hjemland og ikke drives på flukt med alle de ulykker det fører med seg.

Tietoja

Puheen numero

92

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Olemic Thommessen](#)

Speaker role

Stortingspræsident i Norge

Päivämäärä

28.10.15 11:42